

[Lindingør]

forretninger. Så er det en væsentlig bedre forretning, hvis de bytter koner, så kan de få det til at passe bedre med de regler, der findes i dette samfund. Det betyder igen, at dette samfund for så vidt ikke støtter ægteskabet, men får folk til at ophæve ægteskabet for at være bedre stillet, og det får dem også til at undgå at søge ægteskabet, for at de ikke skal blive ringere stillet. Det er der noget skrupforkert i, og derfor skal vi også have disse ting bragt i orden.

Med disse ord, og da jeg ikke har så megen taletid, som jeg havde forventet, fordi jeg først kommer med i anden omgang, vil jeg ønske for alle landets kvinder, at ethvert initiativ til at forbedre deres kår henimod en fuldstændig og total ligestilling ikke vil være fuldført, før vi også har fået den skattemæssige ligestilling gennemført.

Arbejdsministeren (Auken):

Jeg har ikke mange bemærkninger her i anden omgang.

Til hr. Lawaetz. Jeg sagde ikke noget om, at jeg var overrasket over den tale, hr. Lawaetz holdt. Jeg sagde, at den fuldt ud indfriede de forventninger, man kunne have til en tale fra fremskridtspartiet om et forslag, der betød fremskridt på arbejdsmarkedet, så det var nærmest det modsatte. Hr. Lawaetz har bestemt ikke skuffet mig i dag.

Til fru Mette Madsen vil jeg kun sige, at regeringen er lige så interesseret som venstre i at undgå uforudsete negative følger af lovgivningen, og det vil vi da håbe at vi kan tale os til rette om under udvalgsarbejdet.

Jeg vil til hr. Kurt Hansen sige, at når jeg ironiserede over hr. Kurt Hansens indlæg, var det såmænd ikke på grund af manglende dybde i hr. Kurt Hansens indlæg, det var måske sprogbugen. Der blev talt om kvindernes socialisering ind i reproduktionssfæren. Jeg håber ikke, det er noget, der smitter, da jeg ikke helt ved, hvad det betyder; jeg håber, at hr. Kurt Hansen engang ved lejlighed vil forklare mig, hvad det betyder, hvis han ved det.

Fru Grethe Fenger Møller tror jeg misforstod fuldstændigt mit indlæg. Selvfølgelig er vi interesseret i et positivt samarbejde. Som vi altid har været det, er vi interesseret i et positivt samarbejde med det konservative folkeparti også om dette og da ikke mindst

med fru Grethe Fenger Møller. Vi vil bare gerne vide, hvilke synspunkter det er, vi skal være positive over for.

Ved udarbejdelsen af dette lovforslag har der været to holdninger, der har stået over for hinanden. Det har været Dansk Arbejdsgiverforenings holdning på den ene side og på den anden side kvindeorganisationernes holdning, Danske Kvinders Nationalråd, som fru Grethe Fenger Møllers organisation er en meget, meget vigtig bestanddel af. Det har været disse to organisationer, der har stået over for hinanden, arbejdsgiverne ved, havde jeg nær sagt, den mest minimale, den mest indskrænkede fortolkning af de internationale forpligtelser, og kvindeorganisationerne, der siger, at vi skal benytte lejligheden til at gennemføre noget positivt på dette område.

Vi har prøvet at ramme en balance mellem disse to synspunkter med, havde jeg nær sagt, en drejning over i retning af det kvindesaglige. Og så er det overraskende at blive angrebet af en af de mest fremtrædende kvindepolitiske talsmænd herhjemme, der ender med at være enig med Arbejdsgiverforeningen i alle de synspunkter, der her er fremført.

Det er ikke mig, der har bragt fru Grethe Fenger Møllers tilhørsforhold til Dansk Kvindesamfund frem. Jeg er helt enig i, at det bør være et tværpolitisk organ, og jeg er fuld af beundring, som jeg sagde det før, over fru Grethe Fenger Møllers indsats her. Men fru Grethe Fenger Møller har jo udtalt sig om lovforslaget både den 30. december 1977 i Børsen og den 7. januar i år i Berlingske Tidende som formand for Dansk Kvindesamfund og sågar også på ligestillingsrådets vegne, og derfor er det da naturligt at tage den rolle ind i dette spørgsmål. Der er ikke noget overraskende i, at en konservativ ordfører varetager Dansk Arbejdsgiverforenings interesser, men det er trods alt overraskende, at denne ordfører samtidig er formand for Dansk Kvindesamfund. Det eneste, jeg håbede, var, at det var de kvindesaglige synspunkter, der ville tage overhånd og blive ført frem, for der er såmænd konservatisme nok på dette område, vi behøver ikke mere af den art.

Til sidst en yderligere illustration af dette. I indlægget i Berlingske Tidende den 7. januar i år siger fru Grethe Fenger Møller, at